

PROPOZYCJE DZIAŁAŃ 06.04.2021 - 09.04.2021
TEMAT KOMPLEKSOWY : „WIOSNA NA WSI”
GRUPA III „PUCHATKI”

Dzień pierwszy: Wiosna w gospodarstwie.

Cele:

- wzbogacanie wiedzy na temat zwierząt hodowanych na wsi,
- rozwijanie mowy,
- usprawnianie aparatu artykulacyjnego.

Pomoce do przygotowania przez rodziców w domu: zdjęcia/ilustracje przedstawiające wiejski krajobraz, prace na polu uprawnym, zdjęcia przedstawiające zwierzęta żyjące w gospodarstwie: krowa, kura, koń, kaczka, świnia, baran, owca, pies, kot, karteczki z napisami: obora, kurnik, stajnia, chlew, buda, zdjęcia przedstawiające ulubione pokarmy zwierząt (np. trawa, owies, karma dla psa, ziarna, ziemniaki), plastelina, nagranie odgłosów zwierząt gospodarskich, plastikowa taca.

1. Oglądanie zdjęć i ilustracji przedstawiające wiejski krajobraz – Wiosna na wsi.

Rodzic pokazuje dziecku ilustracje przedstawiające wiejski krajobraz, prace na polu uprawnym i zwierzęta żyjące w gospodarstwie. Dziecko swobodnie wypowiada się na temat ilustracji.

2. Zabawa doskonaląca pamięć – Co się dzieje na obrazku?

Rodzic kładzie na stole dowolną ilustrację przedstawiającą pracę rolnika na wsi. Dziecko przygląda się zdjęciu i stara się zapamiętać jak najwięcej szczegółów. Rodzic chowa zdjęcie i prosi dziecko, aby opowiedziało o tym co działo się na zdjęciu.

3. Rozmowa na podstawie opowiadania *Wiejskie ustronie* (autorka: Ewa Stadtmuller)

Rodzic czyta dziecku opowiadanie:

– *Nie uwierzycie, co się nam przytrafiło!* – opowiadał przy kolacji dziadzio. *Postanowiliśmy z babcią zabrać was na parę dni na wieś, więc zacząłem szukać gospodarstwa agroturystycznego położonego w jakiejś ładnej i spokojnej okolicy. Znalazłem. Miejsce dobrze mi znane. Patrzę na nazwisko gospodarza – coś takiego! Mój kolega z dzieciństwa też nazywał się Maciszek, ale na imię miał Staś, a nie Janusz. Dzwonię. I cóż się okazuje...? – ten Janusz to rodzony syn Stasia. Ale było radości! Staś zaprosił nas do siebie razem z wnukami.*

– *Pojedziemy na wieś?* – ucieszyła się Ada.

– *Oczywiście – jeśli rodzice się zgodzą – zaznaczyła babcia. Na szczęście mama z tatą nie mieli nic przeciwko temu. Olkowi zdawało się nawet, że tata puścił oko do mamy, zupełnie jakby chciał powiedzieć: „Nareszcie będziemy mieli trochę czasu tylko dla siebie”.*

Gospodarstwo agroturystyczne, pod wdzięczną nazwą „Ustronie”, okazało się miejscem wymarzonym na odpoczynek. Pan Staś nie ukrywał wzruszenia.

– *Wasz dziadek przyjeżdżał tu z rodzicami na wakacje – opowiadał Olkowi i Adzie.*

– Chodziliśmy razem na grzyby i jagody, paśliśmy krowy... – Ma pan krowy? – zainteresował się natychmiast Olek.

– A mam – uśmiechnął się kolega dziadka.

– Ta starsza to Jagoda, a ta młodsza – Malina.

– A kaczuszki? – chciała wiedzieć Ada.

– Kaczuszki też są. Całe popołudnie dzieci spędziły na zwiedzaniu stajni, obory i kurnika. Adzie najbardziej podobało się karmienie kur i kaczek, a Olkowi – królików. Oboje z zachwytem przyglądali się, jak pan Staś czyści konia.

– Co prawda do pracy w polu używam traktora – opowiadał pan Staś – ale kiedy do Janusza przyjadą goście, to każdy dzieciak marzy, żeby wsiąść na prawdziwego rumaka. Olkowi natychmiast zaświeciły się oczy.

– A czy ja... też mógłbym się przejechać? – zapytał z nadzieją w głosie.

– Na koniu czy na traktorze? – chciał wiedzieć pan Staś.

– Jak znam mego wnuka, to na jednym i drugim – zaśmiał się dziadzio. Trzy dni przeleciały jak z bicia strzelił. W tym czasie dzieci zdążyły zaprzyjaźnić się z Burym, który okazał się nadzwyczaj spokojnym koniem. Z Olkiem i Adą na grzbiecie spacerował po całym gospodarstwie, a w tym czasie prowadzący go za uzdę pan Stanisław opowiadał, jak mu się gospodarzy.

Okazało się, że ma duże pole, na którym uprawia rzepak.

– Musicie przyjechać w maju – zapraszał.

– Zobaczycie, jak pięknie kwitnie.

– Jak ty sobie, Stasiu, z tym wszystkim radzisz? – nie krył uznania dziadzio.

– Wstaję o piątej, oporządzam zwierzęta, a potem po kolei robi się, co trzeba – odparł zadowolony gospodarz.

– Wiesz, dziadziu, chyba będę rolnikiem – zwierzył się Olek, gdy trzeba było pożegnać wiejskie „Ustronie” i ruszać do miasta.

– Byłbyś gotów na tak ciężką pracę? – zdziwił się dziadzio.

– Jasne – kiwnął głową Olek. – A na wstawanie o piątej rano? – Nad tym musiałbym jeszcze popracować... – przyznał się największy śpioch w rodzinie.

Dziecko odpowiada na pytania:

– Co zobaczyły dzieci w gospodarstwie syna pana Stasia?

– Co robili Olek i Ada podczas wizyty w gospodarstwie?

– Jakie obowiązki ma do wykonania rolnik?

4. Rozwiązywanie zagadek słuchowych – Odgłosy z wiejskiego podwórza.

Rodzic odtwarza dziecku dowolne nagranie odgłosów zwierząt gospodarskich (kura, kaczka, krowa, owca, koń, świnia, pies, kot, królik). Zadaniem dziecka jest nazwanie zwierzęcia, które wydaje odtwarzany dźwięk. Zabawę można rozbudować o dźwięki maszyn rolniczych wykorzystanych do pracy w polu.

5. Łączenie sylwet zwierząt ze zdjęciami ich domów i pokarmów – Wiem wszystko o zwierzętach.

Rodzic układa na stole zdjęcia: krowy, kury, konia, psa, oraz napisy: obora, kurnik, stajnia, buda. Dziecko układa sylwetki zwierząt (jedna pod drugą) i podaje ich nazwy. Następnie

dopasowuje i układa obok karteczki z nazwą ich domów. Następnie układa obok zdjęć zwierząt obrazki przedstawiające pokarmy zjadane przez zwierzęta gospodarskie.

6. Praca plastyczna – Zwierzęta na wsi.

Dziecko lepi z plasteliny sylwety zwierząt z wiejskiego podwórka. Wykonuje także inne elementy wiejskiego krajobrazu (np. płot, koryto dla świnek, staw dla kaczek, drzewa, kwiaty), według własnych pomysłów. Praca może mieć charakter przestrzenny lub zostać wylepiona na kartce papieru.

Dzień drugi: Zwierzęta z wiejskiego podwórka i ich dzieci.

Cele:

- utrwalanie nazw i wyglądu zwierząt z wiejskiego podwórka (dorosłych i młodych),
- rozwijanie umiejętności opisywania wyglądu zwierząt za pomocą przymiotników,
- pamięciowe opanowanie piosenki,
- rozwijanie sprawności ruchowej.

Pomoce do przygotowania przez rodziców w domu: poduszki, koce, butelki, ilustracje zwierząt gospodarskich, ilustracje zwierząt hodowanych na wsi i ich dzieci, piosenka: *Stary Donald farmę miał*, papierowy kubek, czarny marker, biała kartka, kredki, nożyczki, klej, taśma klejąca.

1. Zabawa rozwijająca spostrzegawczość – Zgadnij jakie zwierzę jest na obrazku?

Rodzic kładzie je na stole obrazki zwierząt gospodarskich, w taki sposób, aby dziecko nie widziało jakie zwierzę się na nich znajduje. Odkrywa je kolejno i pokazuje dziecku. Zadaniem dziecka jest odgadnięcie, jakie zwierzę znajduje się na fotografii.

2. Zagadki ruchowe – Jakim jestem zwierzęciem?

Rodzic lub dziecko pokazuje za pomocą ruchu, jakim jest zwierzątkiem. Dziecko próbuje odgadnąć zagadkę. Jeśli zadanie jest zbyt trudne, naśladujemy głos tego zwierzęcia.

3. Zabawa ruchowa – Tor przeszkód.

Rodzic układa na podłodze poduszki, koce, butelki w taki sposób, aby powstał tor przeszkód. Zadaniem dziecka jest pokonanie toru przeszkód poruszając się tak jak: kura, koń, krowa, kaczka, piesek, kotek itp.

4. Zabawa dydaktyczna – Rodzina zwierząt.

Rodzic informuje dziecko, że każde dorosłe zwierzę ma swoje dziecko, które ma inną nazwę. Rodzic prezentuje dziecku ilustracje przedstawiające rodziny zwierząt. Wspólnie nazywają każde ze zwierząt. Dziecko porównuje wygląd zwierząt, określając najważniejsze różnice między nimi (np. kolor dorosłej kaczki i małego kaczątka).

5. Aktywne słuchanie piosenki *Stary Donald farmę miał*.

Rodzic korzystając z zasobów internetowych odtwarza dziecku piosenkę *Stary Donald farmę miał*. Dziecko słucha piosenki i stara się zapamiętać tekst. Rodzic odtwarza piosenkę kolejny raz. Dziecko śpiewa piosenkę i powtarza odgłosy zwierząt.

6. Praca plastyczna – Łaciata krówka z papierowego kubka.

Dziecko rysuje markerem czarne łaty na papierowym kubku. Na białej kartce rysuje głowę krowy, ogon i nogi wraz z kopytami. Wycina gotowe elementy i przykleja je do kubka.

Dzień trzeci: Co nam dają zwierzęta?

Cele:

- zapoznanie ze znaczeniem zwierząt hodowlanych w życiu człowieka,
- rozwijanie wrażliwości dotykowej i smakowej,
- usprawnianie narządów mowy

Pomoce do przygotowania przez rodziców w domu: produkty pochodzenia zwierzęcego (mleko, ser, wełna, masło, jajka), zdjęcia zwierząt hodowlanych na wsi (kura, owca, krowa), zdjęcia produktów pochodzących od zwierząt (jajko, wełna, mleko), nagranie odgłosów zwierząt gospodarskich, kłębek wełny, butelka 0,5l, różowa bibuła, plastelina, klej, czarny marker, klej, nożyczki, biała kartka A4.

1. Rozwiązywanie zagadek o zwierzętach hodowanych na wsi.

Rodzic czyta dziecku zagadki o zwierzętach hodowanych na wsi:

Na śniadanie owies je, czasem rżeniem wita cię. (koń)

Ma ryjek różowy i małe kopytka. Wszystko ładnie zjada ze swego korytka. (świnia)

Ptak domowy, jajka znosi i o ziarnka, gdacząc, prosi. (kura)

Je trawę na łące, czasem łaty ma. A gdy rolnik ją wydoi, to mu mleko da. (krowa)

Kiedy idzie polną ścieżką, kwacze głośno: kwa, kwa, kwa. (kaczka)

2. Zabawa badawcza – Co nam dają zwierzęta?

Rodzic przygotowuje tacę z wybranymi produktami pochodzącymi od zwierząt. Dziecko dotyka produktów (wełna, skóra, jajka) oraz próbuje i określa ich smak (ser, mleko). Rodzic zwraca dziecku uwagę na to, że zwierzęta są dla ludzi źródłem pokarmu, którego nie powinno się marnować. Wyjaśnia dziecku, że dzięki hodowaniu zwierząt człowiek pozyskuje surowce do wytwarzania ubrań i butów.

Rodzic zadaje dziecku pytanie: Co można zrobić z mleka?

Dziecko podaje swoje propozycje. Rodzic omawia z dzieckiem wykorzystanie kolejnych produktów (wełny, jaj i piór).

3. Zabawa dydaktyczna – Znajdź i dopasuj.

Rodzic pokazuje dziecku ilustracje zwierząt hodowanych na wsi (kura, owca, krowa), a następnie prosi dziecko, by znalazło ilustracje z produktami, które otrzymujemy od tych zwierząt (kura-jajka, owca- wełna, krowa-mleko). Rodzic układa ilustracje zwierząt i produktów obrazkami do dołu. Dziecko losuje dwie z nich, gdy znajdzie parę (zwierzę i pochodzący od niego produkt) odkłada je na bok. Jeżeli odsłoni ilustracje, które nie tworzą pary, kładzie je z powrotem na dywan, obrazkiem do dołu.

4. Słuchanie odgłosów wiejskich zwierząt – *Głosy z wiejskiego podwórka.*

Rodzic odtwarza dziecku nagrania odgłosów wiejskich zwierząt. Dziecko odgaduje, do jakiego zwierzęcia należy usłyszany dźwięk, naśladuje te odgłosy, a następnie sposób poruszania się tych zwierząt.

5. Zabawa ruchowa – *Po nitce do kłębka.*

Rodzic zawiązuje dowolny przedmiot na końcu wełnianej nitki i ukrywa go w pokoju dziecka. Następnie rozwija wełniany kłębek na podłodze i tworzy ścieżkę. Zadaniem dziecka jest poruszanie się po przygotowanej ścieżce. Zabawa kończy się w chwili znalezienia przedmiotu. Zabawę można dowolnie modyfikować i tworzyć nowe ścieżki.

6. Praca plastyczna – *Świnka skarbonka z plastikowej butelki.*

Rodzic nacina plastikową butelkę na grzbiecie w taki sposób, aby powstał otwór do wrzucania monet. Dziecko okleja butelkę różową bibułą i wykleja z plasteliny oczy. Na białej kartce rysuje uszy, nogi i ogonek. Wycina elementy i przykleja je do butelki. Świnka gotowa!

Dzień czwarty: W wielkiej zagrodzie.

Cele:

- rozwiązywanie prostych zadań matematycznych,
- rozwijanie umiejętności tworzenia kompozycji przestrzennych

Pomoce do przygotowania przez rodziców w domu: małe kartki z pytaniami, pudełko, albumy i książki przedstawiające zdjęcia zwierząt z wiejskiego podwórka, kalka techniczna lub przezroczysty papier do pieczenia, ołówki, nożyczki, 2 wycięte prostokąty.

1. Zabawa plastyczna – *Odrysowane zwierzątko.*

Rodzic układa na stole książki lub albumy, w których znajdują się zdjęcia zwierząt z wiejskiego podwórka. Dziecko kopiuje 10 sylwet zwierząt za pomocą kalki technicznej lub papieru do pieczenia. Następnie każde zwierzątko wycina i koloruje.

2. Zabawa w naśladowanie – *Jakie to zwierzę?*

Dziecko siada na podłodze i uważnie obserwuje rodzica. Rodzic przedstawia za pomocą pantomimy zwierzęta żyjące na wsi, np. koń galopuje, kaczka pływa, kura wysiaduje jajko itp. Gdy dziecko odgadnie zagadkę, następuje zamiana ról.

3. Zabawa matematyczna – *Ile zwierząt jest w zagrodzie?*

Rodzic układa na dywanie dwa prostokąty. Wyjaśnia dziecku, że są to zagrody dla zwierząt. Prosi dziecko, aby rozłożyło na prostokątach (zagrodach) sylwety zwierząt, aby w każdej zagrodzie było po tyle samo.

Rodzic mówi dziecku, że z pierwszej zagrody uciekły dwa zwierzęta i odkłada dwie sylwety na bok. Prosi dziecko, aby policzyło i pokazało na palcach ile zwierzątek znajduje się w obu

zagrodach. Dziecko może samodzielnie zaproponować inne zadania matematyczne z wykorzystaniem sylwet zwierząt.

4. Zabawa – Quiz o wiejskiej zagrodzie.

Rodzic zapisuje na małych karteczkach pytania i umieszcza je w małym pudełku. Przykłady pytań:

- *Dzieckiem jakiego zwierzęcia jest cielak?*
- *Co daje nam owca?*
- *Jak nazywa się dom kury?*
- *Dzieckiem jakiego zwierzęcia jest jagnię?*
- *Jak nazywa się dom krowy?*
- *Co daje nam krowa?*
- *Jakie zwierzę strzeże gospodarstwa?*
- *Co daje nam koza?*

Dziecko losuje kartkę i odpowiada na pytania. Rodzic zapisuje odpowiedzi na kartce.

5. Zabawa sensoryczna – Wiejska zagroda.

Dziecko układa na tacy ryż, makaron i inne produkty, które różnią się w dotyku. Na tak utworzonym podłożu ustawia figurki zwierząt gospodarskich (krowa, owca, koń, świnia, koza, kot, pies i inne). Na makiemie można umieścić pojazdy oraz postacie. Do zabawy można wykorzystać figurki ulepione przez dziecko z plasteliny.

Nauczycielki grupy: Beata Środa i Barbara Grosz